

[Langsted]

dens undergang, og det lyder, som om vi skal tale om verdens undergang her i folketinget i dag, når vi nu skal tale om, hvilke farer der er ved atomkraftværket i Barsebäck.

Men jeg vil hellere sige noget andet, nemlig at den, der dør af skræk, skal begraves i en rendesten, og der er god plads i rendestene ud for Barsebäck for SFere o. lign.

Hvis det var i gamle dage, ville vi have tænkt på det samme, når vi tænker på Valby gasværk. Hvis vi havde vidst, hvad vi ved i dag, var værket nok blevet placeret andetsteds. Det eksploderede jo. Det er den fare, der er, når man har med gas at gøre; det eksploderer. Det er ikke den fare, der er, når man har med atomkraft at gøre, for den eksploderer ikke, kun når der er tale om bomber, og det er der ikke tale om i Barsebäck.

Hr. Grove var inde på sandsynligheden for, at dette værst tænkelige uheld skal finde sted. Nu har jeg mest med bygningsteknik at gøre, ikke så meget med atomteknik, selv om man læser lidt i populærvidenskabelige tidskrifter om det og hører, hvad OOA siger, hvad REO siger, og hvad Risø siger. Men ud fra min erfaring er sandsynligheden for, at det stukkaturloft, vi har her over folketingsalen, falder ned over os alle sammen, betydelig større, end sandsynligheden for at der sker det såkaldt værst tænkelige uheld på Barsebäckværket. Det ville jo være en katastrofe af rang, især hvis det skete under en tredjebehandling, når der var nogen i folketingsalen.

Det er selvfølgelig meget positivt, at miljøministeren vil nedsætte en arbejdsgruppe til at bearbejde dette spørgsmål, men vi fik ikke at vide, hvem der ud over sundhedsstyrelsen og professor Ove Nathan skal deltage i den arbejdsgruppe. Det får vi vel noget nærmere at vide om i miljøudvalget, eller kan ministeren sige noget mere om det, for jeg synes dog, det må være sådan, at man i det mindste har nogle, der er positivt indstillet til atomkraftens indførelse i Danmark, med i denne gruppe.

Jeg skal afslutte med at sige, at vi med glæde vil deltage i forkastelsen af dette forslag til folketingsbeslutning.

Ebba Strange (SF):

Som det fremgår af bemærkningerne til det foreliggende beslutningsforslag, har vi i socialistisk folkeparti i høj grad taget udgangspunkt i miljøstyrelsens redegørelse, når vi foreslår, at den danske regering skal rette henvendelse til den svenske for at få Barsebäck lukket, og det er det, jeg godt vil sige lidt om, fordi der i debatten har været en tendens til at anse miljøstyrelsen for at være part i sagen omkring Barsebäck's placering. Senest har den kendte atomkrafttilhænger Uffe Korsbech i Berlingske Tidende talt om styrelsens rummelige dobbeltmoral, og meningen er efter min vurdering at skabe tvivl om værdien af miljøstyrelsens oplysninger.

Jeg må indrømme, at jeg ikke kan læse miljøstyrelsens redegørelse om Barsebäck's placering som et partsindlæg. Tværtimod oplever jeg det som et traditionelt, lidt forsigtigt embedsmandsarbejde, der ligner det arbejde, vi plejer at få fra embedsmænd i andre dele af centraladministrationen. Det er ikke overdrivelser, snarere underdrivelser og forsigtige skøn, der præger redegørelsen, og jeg vil godt give nogle eksempler på disse underdrivelser.

For det første angående de akutte skader ved et uheld på Barsebäck.

Debatten har hidtil samlet sig om de op til 20.000 kræftdødsfald, som i værste fald kan blive følgen af et uheld på Barsebäck. Der er her tale om det, teknikerne nænsomt kalder senskader, men et uheld på Barsebäck vil også medføre akutte dødsfald. Det har miljøstyrelsen også erkendt. Alligevel ser vi, at spørgsmålet om akutte dødsfald ikke spiller nogen rolle i styrelsens rapport, og det anser jeg for at være en underdrivelse.

Det andet eksempel, jeg vil nævne, er, at beregningerne over det værst tænkelige uheld på Barsebäck bygger på, at 400.000 mennesker i hovedstadsregionen vil blive radioaktivt bestrålet. Af disse 400.000 vil op til 20.000 blive bestrålet med doser, som efterhånden vil få døden til følge. Men der er også dem, der bliver bestrålet, og som får en kræftlidelse, uden at det får så uheldsvangre konsekvenser. OOA har beregnet dette tal til mere end 100.000, og miljøstyrelsen nævner dem ikke med ét ord. Det er vel også en slags underdrivelse.

Det tredje, jeg skal nævne, er, at vi ved, at ufødte børn er de mest sårbare over for radioaktiv bestråling. Det gælder ikke mindst i